

Těšíš se do nebe? Apoštol Jan ve čtrnácté kapitole svého příběhu cituje Pána Ježíše: *V domě mého Otce jsou mnohé příbytky. Jdu vám připravit místo.*

A odejdu—li a připravím vám místo, opět přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli tam, kde jsem já. (Jan 14,2–3) To je paráda! Ti, kdo Pána Ježíše pozvali do svého života jako svého Zachránce, budou tam u Něho mít místo, jaké jim připravuje sám Ježíš...!

Apoštol Pavel natolik věděl, kým je **jeho milovaný Ježíš**, že svým přátelům v městě Filipis píše: *Žít pro mne znamená Kristus a zemřít zisk. ...Mám touhu odejít a být s Kristem, což je mnohem, mnohem lepší...* (Filipským 1,21.23)

Jasně, žádná naše představa se ani vzdáleně nepřiblíží skutečnosti, která nás v nebeském království s Pánem Ježíšem čeká. A přece... Zkus si na chvíli „představit“, že už jsi v nebi s Pánem Ježíšem a se všemi úžasnými věřícími přáteli. (I se mnou...) Zpíváme, radujeme se, vyprávíme si příběhy, jak tam dole občas bylo těžké Ježíše následovat, jak Ho někteří lidé odmítali, jak se nám někteří vysmívali a „jeli“ proti nám. Ale někteří z nich pak něco prožili a **Ježíši se nakonec vydali!** Ta jejich transformace byla pak nádherným ovocem naší dřiny a snášení všelijakých posměšků a odmítnutí.

Jak si tam tak povídáš s přáteli, odkudsi přijde borec, pozdraví Tě a skoro dojatě Ti řekne:

„Ahoj. Moc rád tě tady vidím. Vzpomínáš, jak jsi tam dole mluvil se mnou o tomhle úžasném Ježíši? Jasně jsem viděl, žeš to dělal, protože ‚by se to mělo‘, a dělal jsem si z tebe legraci. Říkal jsem ti, že jsi fanatik a ještě škaredší věci. Odpusť mi to, prosím.

Znovu a znovu jsi mi ukázal svůj zájem a naději, která mi zpočátku připadala naivní, a přesto kdesi hluboko byla pro mě přitažlivá! Když mi bylo blbě, často jsem si vzpomněl na tvoje opakované vyprávění o Ježíši. Jak jsi říkal, že si s Ním povídáš, ať se děje cokoli, a že ti pomáhá. Říkal jsi mi, že Ho nevnímáme kvůli špatným věcem, které jsme udělali nebo jen zamýšleli. Jednou mi bylo tak zle, že jsem řekl to tvoje: *Ježíši, prosím odpusť mi všechno špatné, co jsem kdy udělal. Přijď do mého života, veď mě, buď stále se mnou...* Myslel jsem to upřímně. A postupně se hodně věcí změnilo. Za pár měsíců **jsem přivedl k Ježíši Patrika**, to je tamhle ten. A potom Jiřinku a Kristiana, taky Ti je někdy představím.

Moc díky! – máš obrovský podíl na tom, že jsem tady nejen já i všichni, které jsem teď

*jmenoval! Dokonce máš podíl i na těch, **kteří pak k Ježíši přivedli oni!** Až na věky ti **budeme vděční, že jsme ted' tady!** Pojďme za Ježíšem se Mu poklonit a poděkovat Mu společně...!”*

Tolik jen malé zasnění, jak jednou možná budou probíhat naše setkání a rozpomínání tam u Ježíše v jeho příbytcích, které nám chystá, až se setkáme s lidmi, které jsme tady dole k Němu přivedli.

Pokud jsi k Pánu Ježíši zatím nikoho nepřivedl, stále máš mnoho možností! Dokud jsi tady a dokud tu jsou oni. Skrze Mosty k lidem se Ti v tom snažím pomoci. Podle dostupné kapacity děláme taky **živé tréninky těchto základních dovedností** v různých společenstvích. A míváme na ně velmi dobrou odezvu od věřících všech generací!

Pane Ježíši, děkuji Ti za úžasné dílo, které jsi vykonal tady dole na této zemi. Děkuji, že jsi sem vůbec přišel! Děkuji Ti za Tvoje fantastické vyučování a mimořádné zázraky, ale především Ti děkuji za Tvoji nenahraditelnou oběť, která z nás zavržených udělala milované děti Stvořitele vesmíru. Tobě patří naše naprostá oddanost, Pane Ježíši. Jsi prostě skvělý.